

STUDIU DE CAZ

– tulburare de tip opozant –

PROFESOR ÎNV. PRIMAR BOVEANU IONELA DIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ “DIMITRIE GUSTI”
FUNDU MOLDOVEI, JUDEȚUL SUCEAVA

MOTTO: „ Copilul este cel mai mare artist din lume, trebuie să ai minte să-l înțelegi și inimă să-l simți.” (Marius Bărciulescu)

Profesor învățământ primar : BOVEANU IONELA DIANA

COPIL: C. A.

DATE PERSONALE:

NUME: C.A.

VÂRSTĂ: 7 ani

CLASA: I

ASPECTE GENERALE:

Copilul locuiește cu părinții, nu are frați. Mama este casnică, absolventă a 8 clase, tatăl este muncitor, tot absolvent a 8 clase.

În curte, dar în altă casă stă bunica copilului, mama tatălui. Copilul a fost mai mult în grija bunicii, deoarece tatăl lucrează de dimineață până seara, iar mama face curat la alte familii. Bunica îi dă voie băiatului să facă ce vrea în cea mai mare parte a timpului, neacordându-i atenția cuvenită. Nu-l supraveghează suficient și nu are un program bine stabilit. Din această cauză autoritatea părinților este pusă la îndoială de către copil, dar apar și momente conflictuale între părinți și bunică care dau vina unii pe alții pentru comportamentul copilului.

IDENTIFICAREA PROBLEMEI:

Copilul prezintă *o tulburare de tip opozant* care a apărut datorită neconcordanțelor în educația dată în familie.

Nu respectă regulile, mai ales cele impuse de părinți. De exemplu când mama îi spune să închidă televizorul nu vrea. Copilul relaționează cu cei din jur, dar atunci când nu i se face pe plac devine puțin agresiv (verbal și fizic) și este ranchiunos. Crede că numai el are dreptate, nu îl interesează dorințele celor din jur, de aceea copiii îl cataloghează „ un răsfățat”.

În relațiile familiale este de acord cu părinții numai atunci când îi convine, dacă este pus să rezolve o sarcină devine mofturos.

La activitățile din clasă copilul este la un nivel de B și FB. Am observat un interes deosebit pentru povești, muzică și dans.

Din cauză că se opune mai tot timpul la ceea ce nu îi convine, ceilalți copii încep să îl excludă din activitățile lor, fie școlare sau extrașcolare.

Își deschide sufletul mai ușor, nu mai opune rezistență la anumite reguli sau sarcini de rezolvat atunci când capătă încredere într-o persoană, când îl stimulează, îl scoate în evidență. Acest lucru se întâmplă mai des în activitățile din clasă, acasă copilul neprimind o atenție deosebită, nefiind complimentat.

Cred că acest copil are o tulburare de tip opozant medie fiindcă vrea să iasă în evidență, vrea mai multă atenție din partea părinților care sunt prea ocupați să facă rost de bani.

PLAN DE INTERVENȚIE PĂRINȚI

TEMA: „Ce pot face pentru copilul meu?”

OBIECTIV: Identificarea cauzelor, împreună cu părinții, care fac comportamentul copilului unul opozant, înlăturându-le

Părinții primesc o poezie „Dacă ar trebui să-mi mai cresc încă o dată copilul” scrisă de Diane Loomans, unde trebuie să sublinieze ce activități au făcut cu fiul lor și să se gândească la cele pe care nu le-au făcut.

Le aduc la cunoștință că elevul are acest comportament datorită lipsei de atenție, de exprimare a sentimentelor din partea familiei.

Îi îndrum să realizeze un program săptămânal în care să desfășoare mai multe activități cu copilul, în sânul familiei, să utilizeze recompense verbale, materiale și spirituale pentru încurajarea comportamentului prosocial. Atunci când elevul se opune, părintele să nu pară că impune reguli, ci să-și exprime emoțiile, gândurile, să negocieze cu copilul, folosind mesaje de tip EU.

Ca un fel de temă acasă, părinții au de realizat un album intitulat „Copilul meu” unde vor pune fotografiile scriind sub fiecare 2 – 3 rânduri despre momentul respectiv din viața copilului său. Astfel, își vor autoevalua timpul acordat copilului și modul în care l-au educat, dar acesta va fi și un cadou pentru fiul lor.

PLAN DE INTERVENȚIE: COPIL

TEMA: „Să ne jucăm cu seriozitate”

OB1: Asigurarea unor condiții de compatibilitate comunicativă cu părinții și copiii din clasă

- Desene cu prezentare orală (interpretarea desenului, să-i dea un nume, o semnificație și să facă un raport cu propria persoană), interpretarea unor cântece și dansuri în grup
- Jocuri de rol cu scopul unei mai bune socializări a copilului, dar și pentru a dezvolta capacitatea de a asculta părerile celorlalți
- Activități în grup școlare și extrașcolare unde copilul trebuie să se obișnuiască cu anumite reguli pentru ca sarcina să fie finalizată el fiind declarat lider de grup și având responsabilități diverse
- Portofolii cu durată de o săptămână în care să fie implicată și familia în căutarea informațiilor și a materialelor necesare
- Povestiri libere ale copilului: „Sentimentele și dorințele mele sunt importante”, „Ce simt acum”, „Să găsim soluții pentru problemele noastre”

OB2: Diminuarea tulburării de tip opozant prin corectarea progresivă a comportamentelor nedorite

- Discuții libere: „Cum mă simt astăzi”, „Mă simt vinovat pentru ...”. În discuție se pune accent pe ceea ce a aflat nou, ceea ce a conștientizat elevul și mai puțin pe conținut.
- Asumarea responsabilității pentru experiențele trăite și pentru reacțiile la aceste experiențe se face prin jocul „Lasă-mi mie ultimul cuvânt” care duce la o împăcare cu sine, el având ultimul cuvânt. Copilul trebuie să se gândească la o faptă de care nu este mulțumit, spune ce îi vine în minte despre experiență, apoi se gândește și analizează fapta respectivă. Prezintă colegilor întâmplarea, cere sfaturi, dar el are ultimul cuvânt.

OB3: Dezvoltarea capacității copilului de a conștientiza influența negativă a unui comportament opozant în relațiile cu grădinița, familia

- Vizionarea de filme pentru copii, citirea unor povești de către învățătoare și analiza lor (aspecte pozitive și negative)
- Utilizarea recompenselor verbale, spirituale și materiale pentru încurajarea unui comportament adecvat
- Copilul să fie cel care realizează un program în familie, ce activități ar dori să desfășoare cu părinții, aceștia făcând mici modificări unde este nevoie
- Copilul va primi în dar albumul realizat de părinți „Copilul meu”, astfel părinții comunicând întâmplări importante din viața lui, acesta simțind o atenție deosebită
- Copilul este încurajat să-și realizeze un program propriu pentru o anumită perioadă de timp cu ce vrea să facă, ce este posibil să facă, ce trebuie să facă.

EVALUARE

Părinții vor primi ca sarcină să realizeze un eseu cu titlul „Cum ai vrea să fie copilul tău la 25 de ani”, iar copilul să-și imagineze un dialog între cel care este acum și persoana lui la 25 de ani.

Toate lucrările vor alcătui un portofoliu ca va fi înmănat familiei, dându-le o responsabilitate pe termen lung părinților de a-și îmbunătăți metodele de educație și copilului de a-și îmbunătăți comportamentul pentru a deveni cel de la 25 de ani.

CONCLUZII

Pentru analiza acestui caz am folosit metode și tehnici variate de cercetare: observarea sistematică, metoda biografică, conversația, metoda analizei produselor activității, fișa de caracterizare psihopedagogică. În urma activităților desfășurate cu părinții și copilul, tulburarea nu s-a rezolvat 100%, dar s-a observat un progres în comportamentului copilului, care a și căpătat o mare încredere în forțele proprii, dar și o anumită răbdare de a asculta sfatul celorlalți, părerile lor, dar mai ales își autoanalizează faptele.